

Arkiv 5, september - oktober 2008

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" - rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. - Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningsföljden är blogggen, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla gästbokscommentarer kan följa med.

Snökaos?

Det skulle bli snökaos i mina trakter sas det i dagens väderleksrapport. Så fram med vinterdäcken och iväg till "däckkillen". Ringde och kollade först. "Du får ställa dig i kö", sa han. Och det gjorde jag. Fyra bilar före. Men sen så! Verkar riktigt slitigt jobb, det där. Åtminstone ibland.

- Vi ses igen till våren, sa han.

Och det gör vi ju, han har lagt om mina däck i minst 15 år!

Det där med snö verkar vara en riktig luring. Det snöar både söder, väster och norr om mig! Men här bara regnar det, har gjort så hela dan. Varken folk eller fä vill sticka näsan utanför dörren. Inte så att jag saknar snön, inte alls. Men Kasper gör! Fast i bästa fall vet

han förstås inte om att han gör det. 😊

Men nu är i alla fall vinterdäcken på plats, och även bilklockan ändrad till så kallad normaltid.

Bistertiden är definitivt här. Och regnet, det bara öser ner... En av få "tröster" är kaminen och många levande ljus. De där vackra värmeljushållarna som köptes i Trosa i somras - nu kommer de verkligen till sin rätt!

Är barnbarnschaufför i morgon, hade tänkt socialisera Kasper i stan, men i sånt här väder mår han nog bäst i bilen med en rejäl grisknorr!

31 okt -08

"Bara" en dramatisk himmel

Klockan är sen, nästan 2. Sängen lockar. Kasper väntar säkert på sitt godnatt-märgkex. Dags att lägga in rejält mycket ved i kaminen, det är en kall natt.

Dags också att plocka fram bilens motor- och kupévärmare. Ska göra det i morgon. Och så bör väl däckerna snart skiftas. Burr!!! Längtar efter vår!

Tog den här bilden i går. Fascinerades av den dramatiska eftermiddagshimlen. Och av att jag måste sätta på vindrutetorkarna fastän solen sken.

Lustiga träd. I synnerhet det vänstra. Undrar hur man tänkt här. Tror inte de är deformerade, det finns väldigt många av dem, planterade som en sorts ensidig allé.

Hoppas ni sover gott - snart gör jag det också!

30 okt -08

Följdtankar (dagens nästan-blogg nr 2)

Nattens nästan-blogg får mig att fundera vidare. Hur pass vettigt är det, att så mycket plåt

och plast och metall, så mycken teknik, så mycket drivmedel osv tas i anspråk för att tillfredsställa en enda persons verkliga eller inbillade behov?

Jag tror i grunden inte att detta är en hållbar utveckling. Men alternativet ser jag inte. I varje fall inte inom överskådlig framtid.

Själv bor jag så att jag varken kan nå butiker, post eller överhuvudtaget "civilisationen" utan bil. Det handlar om mil. Ofta flera. Och mitt hushåll är ett en-persons. Önskar på sätt och vis att här fanns en bilpool, men inser att med de vanor och behov vi som bor här har, så skulle det inte fungera. Vi skulle alla behöva ge avkall på väldigt mycket. Är vi beredda? Nej, det tror jag dessvärre inte alls!

Jag har dragit ner på mitt bilkörande. Har faktiskt halverat det om jag jämför med för ca 10 år sedan. Planerar bättre. Far sällan iväg till nya skogar och sjöar, vandrar i stället runt bland allt som finns i min någotsånär omedelbara närhet. För det mesta i alla fall.

Den som var gammal för hundra år sedan kunde knappast föreställa sig världen idag. Kan vi föreställa oss världen om hundra år? Kommer "utvecklingen" att rusa vidare, kommer vi att vandra med inopererade chips som läser våra tankar och skickar signaler hem till kyl och frys och spis – eller har vi helt slutat bekymra oss om såna trivialiteter?

Tankar vi i stället en personligt anpassad näringslösning nåstans? Eller har en utvald elit av mänskligheten flyttat till den inglasade och syresatta månen, nu när jorden kollapsat?

Eller har vi tagit vårt förnuft till fånga och anpassat oss till planeten jordens faktiska både möjligheter och begränsningar? Insett att det i längden inte håller med ständig tillväxt. Insett att det är helt fruktansvärt att vissa dör av svält och umbäranden medan andra lever precis på det sätt som orsakar planetens kollaps - och dessutom har nöje av det?

I våra dagar går det inte längre att skylla på aningslöshet.

Ja – den som lever får se. Kanske också den som är död. Så är min tro.

27 okt -08

Hisnande utveckling - (dagens nästan-blogg nr 1)

Har varit barnbarnschaufför i dag. Vi talade bland annat om hur snabbt allt har förändrats. Jag minns hur min mamma berättade hur det var när hon var barn och ung, i Stockholm. Hon mindes när spårvagnarna kom – de drogs till en början av hästar! Elektriskt ljus fanns inte, på kvällarna tände lykttändare gatornas gasljus, en lykta i taget. Torrdass på innergårdarna. Många hål.

Radions födelse – kristallmottagare – var hon också med om. När telefonen så småningom kom i bruk gick gränsen för lokalsamtal vid Slussen. Från Norrmalm till Södermalm var man hänvisad till Rikssamtal.

Min mor berättade också om första världskriget, hon var då en mycket ung liten flicka som fick stå i kö för att få köpa kålrötter som i stort sett var det enda som det inte var alltför stor brist på i huvudstaden.

Själv minns jag i alla fall tiden före teven. Har också svaga minnen av krigsåren under andra världskriget, fick vara "offer" och räddas och bäras på bår under hemvärnsövningar, eller vad det kan ha hetat.

Inte många hade bil.

Och jag tänkte på det närmast mirakulösa i att nu så kan jag plötsligt och när som helst å för mig att förflytta mig x antal mil, precis dit jag vill. Behöver bara kliva utanför dörren och sätta mig bekvämt i en fåtölj, vrida på en nyckel och så vips vara på väg! Bli "buren", och fortfarande bekvämt och lite grann tillbaka lutad under färden kunna lyssna på favoritmusiken eller kanske en talbok. Och ha det lagom varmt och ombonat. Kan till och med ha en liten Kasper med mig. Eller ett barnbarn. Eller som nyss både-och.

En sån tid vi lever i! Och det här ser vi som en självklarhet.

Min mor hann uppleva även den här förändringen, hon blev nästan hundra år. Visserligen

hade hon aldrig bil, men blev ändå ofta hämtad och körd. Under senare år flög hon mycket. Mina föräldrar skaffade sig en andra bostad i Spanien.

Joodå, jag hade en pappa också, men dels dog han mycket tidigare, dels berättade han inte så mycket från sin barndom utanför Söderköping. Och så tyckte han inte särskilt mycket om att åka bil. Blev alltid en nervös och rätt odräglig passagerare som ansåg sig behöva påpeka att nu möter du en buss, det finns en skylt där framme, nu blir det rött ljus, jag tycker att du kör alldeles för fort, osv osv. Han hade inte körkort för bil, men väl ett mycket gammalt för motorcykel som han körde i sin ungdom. Han var en väldigt snäll person - när han inte var passagerare.

Själv har jag haft körkort sedan 1958. Inte så vanligt då att en ung tjej tog körkort och körde egen bil, i varje fall inte i Stockholm. - Men det är en annan historia.

27 okt -08

Vackra bilder och en förmodligen trivsamt bok

Slog på teven på måfå - och hamnade mitt i en tysk film som spelats in i Trosa! Kände ögonblickligen igen mig. En sån idyll! Letade bland mina bilder från i somras, men hittade ingen från just de platser som figurerade i filmen. Faktum är att kanalen - som de cyklade och joggade utefter - var nästan tom på båtar när jag ganska sent på sommaren var i Trosa. Vattnet såg väldigt smutsigt ut också och en del skräp flöt omkring! Jag tog överhuvudtaget alltför få bilden den dagen. Flera har jag dessutom redan [visat](#).

Fortsatte förstås att se filmen som inte ens jag blev varken rädd, upprörd eller rörd av. Men vackra, vackra bilder!

Apropå att inte behöva varken bli rädd eller upprörd - har en ny bok som ligger här och väntar. Såg att Fannie Flagg (hon som skrev bl.a. Stekta gröna tomater på Whistler Stop Café) skrivit en ny bok, Välkommen till himlen. Måste ha! Och det har jag nu!

För ett par år sedan köpte jag en annan bok av henne, "En röd liten fågel i juletid". En charmfull, söt och varm liten berättelse. Okej, kanske en bagatell, men en ovanligt charmig sådan! Blev så glad över den att jag omedelbart inhandlade ytterligare några ex och gav bort i stället för julblommor.

Och nu har jag alltså hennes senaste - åtminstone senast översatta - bok liggande på lilla bordet framför kaminen.

Såvitt jag förstår behöver jag varken lösa mordgåtor eller göra alltför plågsamma djupdykningar i verklighetens elände, men förmodligen bli rörd. Den är nog en riktig feel good-bok! Precis vad jag behöver. Tror jag.

Har inte börjat läsa den än. Sparar den ytterligare ett par dar. Härligt att ha en trivsamt bok att se fram mot. I stället för de ganska många som av någon anledning fortfarande ligger här olästa. Bokklubbar är ett elände!!! Varför går jag gång på gång med i någon? VET ju att jag alltför ofta glömmer bort att avbeställa månadsboken!

En del lär sig tydligen aldrig.

26 okt -08

Där färgen bleknat håller svartvitt

Har suttit hela kvällen och halva natten med att försöka få lite ordning på alla bilder! Strödda som de är på det mest omöjliga sätt över datorn... Fattar inte hur det kunde bli så här. Hur SÅ många mappar "under arbete", "måste sorteras" och "diverse" lyckats smyga sig in överallt. För att inte tala om den där slaskmappen, som det mesta hamnar i innan allt oanvändbart tagits bort. (Har nu hunnit till "Slask 7.") "Mina bilder" är ett sammelsurium där antalet undermappar med kryptiska namn är legio...

Undrar om jag kommit halvvägs? Förmodligen inte. En CD med annat än bilder har jag dock sparat. Men med den här takten och de här bildstorlekarna måste jag nog skaffa DVD-skivor eller USB-minnen i stället.

Kikade också i ett gamla fotoalbum, efter ett par speciella bilder. Men ack och ve, färgerna hade totalt förbleknat. Däremot fungerar gamla svart-vita fortfarande utmärkt, efter 60-70 år! Här ser ni en tvåårig Berit Elisabet med dockan Eva, en juldag för länge, länge sedan. Har inte scannat bilden nu, men i min dator finns den. Någon gäst måste ha tagit bilden.

Hittade också en bild på en av mina egna små, den yngsta, tagen drygt två decennier senare. Födelsedag här också. Tårtljusen ska blåsas ut.

Men som sagt, senare tagna färgbilder - de är bara att glömma! Undrar hur det blir med alla bilder som tas nu. Om någon annan än jag någonsin kommer att bry sig om dem? Ja om en och annan kanske, men inte mer än så. Tror jag.

Men det är egentligen detsamma. Det är roligt att ta dem, att ha dem, att visa och att göra små bildspel av dem.

Nu är det sent som vanligt, måste upp tidigt i morgon för att vara chaufför åt ett barnbarn. För övrigt en son till den lilla ljusblåserskan. :-)

Utmanande avslöjande?

Helena vill att jag berättar sju saker om mig själv (och att jag sedan skickar den utmaningen vidare till sju andra bloggväner).

Gulligt av dig att tänka på mig, Helena. 😊 Här kommer alltså lite information.

1. Jag är extremt morgontrött och lika extremt kvällspigg!
2. Tårarna trillar när jag ser nåt rörande eller sorgligt på TV!
3. Jag törs ALDRIG se nån skräckfilm! Huvaligen, knappt nån action heller! Blundar när dom pucklar på varann!
4. Har varit storsmugglare i tio år – joodå! Funderar på om jag ska skriva om det nån gång... Blir i så fall en följetong!
5. Jag är absolut salladsberoende. Fetaost får gärna ingå. Och/eller lite flisad parmesan ibland.
6. Noterar tacksamt att jag är BÅDE katt- och hundmänniska.
7. Undrar fortfarande efter flera decennier varför inte Cyklamen vill återgälda mina varma känslor! De säckar obönhörligt ihop och dör. Nu är återigen säsongens fjäsk (från min sida) inledd:
"Snälla goa vackra, du kan väl tala om ifall det är för lite eller för mycket vatten du fått? Jaså, inte det? Du är redan medvetlös. Då köper jag en ny i morgon, ska försöka få den att ge besked före sin hädanfärd..."

Svävade visst ut lite grann under punkt 7. Har tydligen svårt att begränsa mig. Det finns naturligtvis regler också, för den här utmaningen. De ser ut som följer:

- * *Länka till den som utmanat dig och sätt in dessa regler på din blogg.*
- * *Berätta 7 saker om dig själv, både alldagliga och knäppa.*
- * *Utmana 7 st i slutet av inlägget genom att nämna deras namn och länka till dem.*
- * *Låt dem få veta att de har blivit utmanade genom att lämna en kommentar i deras blogg.*

Jag är ingen regelmänniska. Nämner inga 7 namn. Skickar i stället utmaningen vidare till den som vill ta emot den. *Mycket nöje, du som tittar in här!* Berätta gärna om du antar utmaningen. :-)

23 okt -08

Varför??

Varför är jag idag så glad över det vackert stämde vindspel jag för många år sedan inhandlade för många hundra kronor - pengar som jag just då egentligen inte hade? Kom att tänka på det, eftersom jag nu svagt hör dess vackra toner klinga för vinden. Vindspelet har i dagarna fått flytta till min förstutrapp.

Och varför sörjer jag fortfarande den tavla jag aldrig köpte? Tyckte DÅ att jag inte kunde lägga min ganska knappa mängd pengar på något så onyttigt... Men jag minns ju fortfarande tavlan, 20 år senare! Och varför sålde jag - vilket är det smärtsammaste minnet - en ärvd pjäs som verkligen betydde något för mig, eftersom jag trodde mig behöva pengarna. Vilket jag inte gjorde, som det i efterhand visat sig.

Allt är timliga ting, javisst. Både de jag har och de jag saknar. Men ändå - jag önskar att jag hade köpt tavlan! Jag saknar det vackra och symbolladdade "huvud" jag sålde. Jag är glad över mitt mycket speciella vindspel.

Småttigt - ja! Men en del av mig. Klockan är halv tre på natten. Kanske det har betydelse? Är trött nu.

En för mig ovanlig "dagslända", det här men visst är väl även jag lite ovanlig ibland...

19 okt -08

Inte alltid solsken

Ibland känns det tungt. När någon av ens närmaste har det svårt och man kan göra så lite för att hjälpa. I stort sett bara minska en liten, liten aning på en rent praktisk börda. Och knappast ens det.

I övrigt inte mycket nytt. Har äntligen rensat bort en del onödigt från förstubron och förflyttat kvarglömda redskap till sin bod. Planterat ett par krukor ljung. Pulat ner några lökar. Av Bilprovningen fått besked att min bil nu blivit gammal nog för kontrollbesiktning. Promenerat bara i absoluta närområdet, där inga jägare finns. Gos-gosat med Kasper. Umgåtts med ett par grannar, druckit två glas vin. Talat i telefonen. Funderat över fastighetsdeklarationen, blanketten damp ner häromdan. Hoppat över all TV. Stirrat på roran på mitt skrivbord – nu MÅSTE jag... javisst, i morgon ska jag...

Undrar om jag inte nu ska öppna dörren till mitt lilla glasrum, sätta på lite extra värme där, tända en massa ljus och lyktor bland det gröna, sätta på en melodiös Mozart, slå mig ner i vilstolen och bara vara!

Jo, DET ska jag! Ska bland annat lyssna på det här - gör gärna det ni också!

<http://www.youtube.com/watch?v=fl6mNal8cjw&feature=related>

Fast nog låter det vackrare från min stereo än från YouTube på datorn.

Sedan godnatt, eventuellt nästan-bloggar jag igen i morgon. Hoppas det!

En bild också. En glad och vacker, trots att den är i vissnande :-) Johannesört.

19 okt -08

Bytt sida med Kasper

Tänkte att vi delvis skulle lån-byta sida idag, jag och Kasper. Visa varandras bilder. Kan kanske vara trevligt för den som inte brukar besöka båda nästan-bloggarna. En sommarbild

på Kasper, bara som en påminnelse om att det bara dröjer 7-8 månader, så är det sommar igen! Det här är Kaspers egen sommarflicka, en liten barnbarns-bästis som dyker upp hos sommargrannen då och då.

Och det här är en bild från idag.
"Matte - jag klarar inte av att vänta längre på min köttbulle - jag kan väl åtminstone få en SKORPA!!!"

På Kaspers sida finns ett par bilder från skogs promenaden. Och ett par synpunkter på matte.

Själv försöker jag undvika att gå i säng i kväll/natt, försöker skjuta morgondagen framför mig så länge som möjligt. Tandläkarbesök!!! Nu är klockan halv tre på natten, och har jag tur så kan jag skjuta fram sänggåendet ett bra tag till...

För visst går tiden fortare när man sover? Ja, klart att den gör! Alltså håller jag mig vaken så länge som möjligt! Tur att jag har dubbla väckarklockor - för klockan 8 är uppdags! :-)

Tandläkare - jag vet vad tandläkarskräck vill säga. Tur att dagens tandläkare är väsensskilda från min barndoms. Jag nästan-bryter-ihop ibland, men klarar ändå av besöken numera. I stort sett i alla fall. Är tämligen luttrad.

Natti, natti vännerna!

16 okt -08

Mörtsjön runt - nästan

Läggdags för ett par timmar sedan - men här sitter jag... I huvudet finns bara foton! Har vandrat med Kasper och kamera utefter Mörtsjöns ena sida idag, enda stället som känns tryggt så här under jaktens första dag. Första officiella dag - hittade ju rester av en tjuvskjuten älg igår. Gick på eftermiddagen i mulet väder, regnet hängde i luften, ville ha lite vemodiga bilder. Här kan ni se några. Blir "bara" en foto-nästan-blogg i natt...

Ett litet monster också. För naturligtvis såg jag en och annan intressant stubbe också!

14 okt -08

Nu är det sol och vår...

I skogen hittade Kasper rester av älg. Den här fick sluta sina dagar för tidigt. Jakttiden börjar först i morgon. För älgen spelar det just ingen roll, men väl för oss som besöker skogen under helgen.

En annan konstig grej. Inga fler trattkantareller nu, så jag till Kasper - men tog ändå med mig svampkorgen!! Bra att bära kameran i, kanske? Men varför då ihärdigt spana ner mot marken? Och varför fylla halva korgen? Ren och skär girighet? Är kanske inte stort bättre än en bankir? Får väl torka de små filurerna och spara dom - i madrassen kanske, för säkerhets skull.

Den här bilden tog jag när jag kom hem. Häggmispeln på min tomt, alldeles vid vägen.

Men innan vi drog till skogs tog jag den här bilden - i min lilla "vinterträdgård". Mitt frukostrum. Mitt "lilla extra" här hemma. Tänk att så lite som 8 kvm kan ge så stor glädje!

Det blommar både ute och inne, som synes. Fast endera dan är blomningen ute slut. Alla sprakande, färgrika löv faller, blir till föda för många organismer, förmultnar och blir till jord. Nya örter och blommor ska de föda fram, och många träd och buskar ska de ge hjälp att skjuta i höjden.

Men det är då. Nu är nu. Med Karlfeldts ord: "Nu är den stolta vår utsprungnen, den vår de

Absurd märkning

Ibland är det skönt att slippa bekymra sig alltför mycket. Som det här med bankkrisen. Inga fonder har jag längre, inga aktier, inget stort lån att betala ränta på. Kan som pensionär inte bli arbetslös. Ingen stor inkomst förstås, men det är jag ju van vid.

En förhållandevis bekymmersfri tillvaro, med andra ord. Att huspriser sjunker bekymrar mig inte heller, tänker mig ju att kunna bo kvar här ännu ett bra tag.

Tror att alla giriga vd-ar med gelikar bekymrar sig mycket mer. Fast synd om dem - nej, inte det allra minsta!!!

Däremot tycker jag utvecklingen är synnerligen intressant.

Nåt annat intressant är datummärkning på livsmedel. Klart den ska finnas, och visst är den till god vägledning. Men lite fundersam blev jag när jag lyssnade på ett radioprogram häromdagen. Människor tillfrågades hur strikt de följde märkningen - och de allra flesta följde den benhårt. I alla lägen och tydligen också för alla produkter.

Kika på det här - jag inhandlade denna suveränt goda och säkert värdefulla dryck häromdagen (hade köpt mindre förpackningar och spätt med eget vatten om de inte varit tillfälligt slut i butiken).

Titta nu på datummärkningen.

Är det inte närmast rörande! Till och med klockslaget är angivet. 7 februari nästa år, *nitton minuter i fyra*, blir den här drycken mindre tjanlig.

Eller kanske den 2 juli - man kan inte vara helt säker, båda märkningsvarianterna förekommer. Varför står det inte februari 2009 (eller juli 2009). Tycker att till och med datum är irrelevant i det här fallet.

Jag har t.ex. också en kaviartub som bör konsumeras före kl 10.49 den 11 april och ris som bör kokas före kl 14.06 den 18 maj... Nja, det bör nog vara kokt och uppätet före 14.06, tror jag man menar.

Inte retar jag mig på det här, inte alls. Men jag roas! Min humor är kanske aningen absurd - för jag roades även när jag i mitt speceriskåp hittade bruna linser som tydligen stått gömda där i sex år! Om jag kastade eller använde - det tänker jag inte tala om! :-)

10 okt -08

Om käkkirurger...

... tycker jag INTE. Lätt svullen, värkande käke, en massa stygn, inte fått inmundiga något varmt idag och beordrad att sova sittande i natt efter en dag med bara fil och juice - känns lite trist. Det är kirurgens fel.

Men det goda har det med sig att jag upptäcker hur enormt privilegierad jag egentligen är. Herregud, det är ju bara IDAG och kanske ytterligare en och annan dag framåt det handlar om, förmodligen har jag mindre värk redan i morgon.

Tänker jag nu när jag är på väg att släcka ner datorn och ordna för mitt sittande sängläger...

8 okt -08

Krokodil i skogen!

Har ju skogen nästan bokstavligen utanför knuten. Har hört att där ska finnas både trattkantareller och svart trumpetsvamp. Det gjorde det respektive gjorde det inte.

Det är nåt konstigt med mig - jag går ut för att leta svamp, men jag hittar monster! Jo, svamp också idag, en halv korg ungefär. Ganska mycket blek taggsvamp som enligt min svampbok ska vara jättegod stekt, smaka som kalvbräss. Det har jag aldrig ätit och skulle heller aldrig komma på idén att göra.

Jag stekte taggsvampen - men tänker knappast plocka fler! Kasper däremot älskade sin taggsvampmacka (bild på hans sida). Glufs glufs - och jättemorr åt Maxi som lyckades norpa åt sig en smakbit. :-)

Trattkantarellerna blir säkert godare - dom ska vi äta i morgon - men NEJ, i morgon kan jag nog bara äta soppa.

Det här med monster - inte trodde jag att det fanns krokodiler i Mörtsjön! Den här har

kravlat iväg cirka 50 meter!

Jag träffade på ytterligare ett par-tre märkliga skogsväsen, men sparar dom. Gör nog en separat bildsida. Men EN varelse till visar jag gärna nu, en liten figur stor som en hand. Den bara låg där! Behöver nog sin vila.

Bara soppa i morgon (tisdag) - jo, jag ska träffa en käkkirurg... Håll gärna tummar om ni vill - jag är ärligt sagt en aning skrajsen. Men det går nog vägen!

Och nu ska jag hjälpa Kasper också att "nästan-blogga". Kika gärna in till honom också idag - kanske jag borde ha lagt in en bild på mitt "flygande moln" här, men jag gör det där...

Lösenord och ett spännande träd

Logins, lösenorden, blir alltmer komplicerade. Till hemsidor, webbaserad e-post osv. Ett sammelsurium av stora och små bokstäver, tecken och siffror. Ett mig tilldelat som jag använder nästan dagligen är helt suveränt! En ren händelse förstås, eftersom det inte är till en svensk sida. Så här: R8USCH. Att memorera "Råtta, usch " faller sig ju helt naturligt. En sifferkombination ingår dessutom, och den känns också väldigt hemtam :-)

Ibland har man tur. I synnerhet som den här sajten inte sparar lösenord. Måste knappas in varje gång.

Fast egentligen var det inte det här jag ville skriva om, jag ville visa en "stubbe" igen. Kan man kalla det här en högstubbe? Nej, det är ett träd.

Det fanns i skogen där Kasper och jag vandrade med Sigge svamphund och hans matte. Här en närbild på "gubben". För en riktig gubbe blir han, om man fixerar honom en stund. Alla visar inte omedelbart sin rätta natur...

Det är extra spännande i skogen, när kameran fått följa med. Ibland ser den bättre än jag gör själv. Känns nästan som om någon/något ropar "titta hit, ta en bild!" Ibland kan jag väl känna mig lite lurad - förstår inte riktigt vad det var för speciellt jag skulle se. Ibland blir det uppenbart. Fast den här gången var det Siggis matte Helena som gjorde mig uppmärksam.

Det behöver inte alls handla om att se "varelse" eller "väsen", det kan lika väl handla om en vacker eller egendomlig struktur, en säregen färg eller helt enkelt en skön form.

Men trädgubben - han är definitivt ett "väsen"! Jag vill tro att han har det bra, där han står. Kan bara vila, behöver inte samla näring längre, varken från ovan eller nedan, från solen eller jorden. Kanske den mest rofyllda tillvaron överhuvudtaget, i ett trädväsens liv.

4 oktober -08

Noll grader

Lägsta nattetemperaturen hittills i år. Noll grader. Exakt. Än har inga växter tagits av frosten. I morgon har de förmodligen det. Den här rabatten såg jag i grannskapet. Tror den ser annorlunda ut i morgon.

Den här bilden tog jag i mitt lilla "gröna rum".

En liten lysande apelsin - för liten är den - är härlig att se. Men sur och full av kärnor, jag har kollat. Än en gång besannas att "allt är inte guld som glimmar". Men doften – när knopparna slår ut blir den nästan bedövande ljuvlig! Tänk att ett så litet utrymme (8 kvm) kan ge så mycket glädje.

Dags att hämta in mer ved, kaminen känns glupsk. Men jättehärligt att den finns. Och sedan är jag rädd att resten av dagen förloras i Stieg Larssons tredje Millenniumbok (ni som läser även Kaspers sida har noterat mina nattliga orgier). 700 sidor - hann inte ens hundra i natt innan ögonen föll ihop. Vilka böcker han skriver - dessvärre ju skrev.

Nu ut till veden, en sen lunch och sedan boken! Ha en bra dag alla! *Försök låta yttre mörker lysas upp av inre ljus!*

30 sept -08
(Kasper skriver i dag om knäppa spindelben...)

Mitt gamla skåp och jag - vi blev ett par till slut

Jag gillar gamla ting, både möbler och "saker". Blandar friskt gammalt och nytt och har inte mycket till övers för de stajlade hem som visas i TVs inredningsprogram.

I unga dar (framförallt under mitt första, korta äktenskap) sprang jag mycket på auktioner. Roligt och spännande.

Jag kom i samspråk med en äldre farbror, en nästan-granne. Vi hade väldigt trevligt. Han var ursprungligen från Dalarna. Mycket att prata om hade vi.

Jag har ett skåp hemma, sa han. Du skulle kanske kunna få köpa det. Jag ska snart flytta och får nog inte plats för det, och jag vill att det ska hamna hos någon som verkligen tycker om det.

Jag följde med den äldre farbrorn hem – han bodde bara ett par hus från själva auktionen. Han visade mig skåpet, tittade på mig, såg hur bra vi passade för varandra, skåpet och jag.

- Du får köpa det, sa han. För 300 kronor!

Hyfsat pris, väldigt billigt även på den tiden. Alltför billigt, tyckte jag men konstaterade samtidigt med viss sorg i hjärtat att vi ju redan hade ett skåp, om än inte alls lika vackert. Ett som framförallt min man gillade.

Äktenskapet var redan på upphällningen, och några veckor senare var mitt uppbrott ett faktum. Inklusivt bodelning.

Jag kontaktade farbrorn från auktionen - han var nästan granne. Berättade om mitt uppbrott, och frågade om han fortfarande ville sälja skåpet till mig. Det ville han. Väldigt gärna, hade faktiskt hoppats på att just jag skulle höra av mig!

Vi bestämde att jag skulle hämta det om ett par veckor. Vi kände oss lika nöjda båda två.

Men innan dess fick jag ett riktigt obehagligt telefonsamtal. En upprörd kvinna beskyllde mig för att lura av hennes far ett skåp – det är egentligen mitt, sa hon! Han är gammal och lättlurad och det borde du inte utnyttja.

- Kära nån, sa jag, inte har ja försökt lura honom, och inte anade jag att skåpet var ditt! Är det verkligen så? Jaså, ja då ska jag självklart inte ha det. Jag säger till din pappa att jag ångrat mig.

Jag gjorde så – men pappan trodde mig inte. Han hade ju sett min glädje över det vackra skåpet.

Till slut berättade jag som det var, att hans dotter ringt och bett mig avstå, eftersom det ju egentligen var hennes. (Bett och bett - befallt är ett bättre ord, men det sa jag förstås inte till pappan.)

Han blev rasande.

- *Hennes* skåp! röt han. Här ska förbanne mig inte skiftas arv innan jag är död! Förresten tänker hon bara på pengarna. Hon skulle sälja det på en gång. Du ska ha skåpet, för du tycker om det. Vill du inte köpa det så skänker jag dig det!! Och min dotter tar jag hand om. Hon ska inte ringa dig mer!

Ungefär som beskrivet föll orden. Jag köpte skåpet.

Det har sedan följt mig genom livets skiften. Mitt kära skåp. Under en period bodde jag i ett gammalt torp med så lågt i tak att överdelen inte fick plats. Men det får den som synes här.

Ibland tänkte jag på dottern, hon som kände sig så lurad. Men hennes gamla pappa var nöjd, och dåligt samvete för skåpet har jag aldrig haft. Hon VAR en otrevlig människa!

Jag gjorde som de flesta på den tiden - lutade av och betsade. Slipade först med fint sandpapper och sedan med stålull för att få fram den yta och finish jag ville. Efter det ett tunt, tunt lager bonvax.

Gjorde alltså precis det som man i dag i Antikrundan tycker är så förfärligt. Men den bruna originalmålningen flagade och var delvis avskavd - jag tycker fortfarande att det är mycket, mycket vackrare så här! Jag ångrar mig inte en sekund!

29 sept -08

Svampmagi - och skön kvällskänsla

Jag placerar mig vid datorn, med fingrarna på tangentbordet. En Dagslända borde ta form. Vill den det? Kanske, men i så fall ganska motvilligt. Känns det som. Nåja, blir det något skrivet så blir det, annars inte...

Jag plockade mitt livs första svarta trumpetsvampar i går (fast det nu hunnit bli i förrgår, ser jag på klockan) tillsammans med svampkompetenta Sigge Svamphunds matte. Såg efter direkt utpekande ett par trumpetisar. Plockade – konstaterade att nu fanns inga fler där. Tittade noga. Där var verkligen tomt.

Då hände nåt konstigt. Siggas matte plockade och plockade. Och fortsatte plocka och plocka. - Jag hade mött en kvinna med magisk förmåga! Förmågan att locka upp svamp ur marken! Snabbt. På kommando dök dom upp. Enda förklaring jag kan tänka mig.

Bild? Naturligtvis inte – och HÄR har jag förstas förklaringen till att den dagens bilder blev så erbarmligt oskarpa och suddiga... (Titta på Kaspers sida.) Magiska förmågor vill inte låta sig avslöjas!

Även på hemvägen var det förstas höst. Varför ska inte också jag få visa glödande löv, det gör ju alla så här års! Kameran var möjligen aningen snällare, när vi kommit ut ur svampskogen.

Fast nog tycker jag att lövens skiftning från grönt till gult och rött är lika magisk som förmågan att locka svampar upp ur marken! Eller?

En annan magisk känsla är att vid hemkonsten välkomnas av tre katter. Kameran lyckade bara fånga två den här gången – för ni ser väl att det är två som sitter på förstutrappen och väntar på matte och Kasper.

Vet ni vad jag tycker just nu – jo att livet är skönt! Jag har eld i kaminen och ett par ljus tända. Månadens räkningar är betalade, en hund och tre katter ligger och sover lite varstans omkring mig. Jag har en mugg med gott citron- och ingefärsté bredvid mig. Om jag nu inte spiller det över tangentbordet – och om uppladdningen av detta fungerar - ja, vad kan jag egentligen mer begära? Faktiskt ingenting, känns det som!

Underbart!
Godnatt!

27 sept -08

Det handlar om överlevnad

Ett träd. Två bilder. Den nedersta ett utsnitt. Hur gammal den här pilen är vet jag inte, men att ägaren till den tomt där den står visar gamlingen vederbörlig aktning, det kan jag se.

Naturen är förunderlig.
Mot alla odds – trädet lever. Grönskar, tappar löv, vilar, grönskar igen...

Man ska inte ge upp!

Som vanligt tycker jag mig se "väsen" i stammens formationer... Flera olika. De liksom väver in i varandra. Eller?

25 sept -08

Förkyllt hos tandläkaren

Hade tid hos tandläkaren i dag, måndag. Inte så kul eftersom jag hostat mig igenom halva natten. Ringde honom i morse. "Tja", sade han, "orkar du så kom i alla fall! Har ingen möjlig tid annars förrän i nästa vecka."

Det hade inte varit roligt att vänta så länge, eftersom han "lånat" ett par av mina tänder för justering, och det har känts lite tomt, minst sagt. Svårt att äta, svårt att le, omöjligt att skratta...

Jag kom. Klockan fyra. Mötte en tandläkare utrustad med munskydd och handskar osv. Han har nån sorts kikarglasögon också... Noterade att bakom maskeringen lät han inte riktigt som vanligt. Andningen hördes. Konstaterade att han nog i själva verket var värre därän än jag. Stackarn, HAN kunde ju inte bara lämna alla patienter vind för våg, utan var helt enkelt tvungen att jobba en hel lång dag, med precisionsarbete dessutom.

Några avbrott för mina hostattacker gjordes, men allt funkade till slut. Justerade tänder sattes tillbaka på de båda implantatskruvarna, och nu jag kan tugga som vanligt igen. Och le. Och skratta :-)

Vi önskade varandra god kväll (jag var dagens sista patient) och god natt och god bättring.

Under tiden nös sköterskan. Bakom munskyddet. På väg att bli förkyllt där också.

I efterhand tänkte jag på hur lätt det varit för tandläkare Stig att, när jag i morse ringde för att avboka, tacksamt ta emot chansen att få ge sig av hem och inta sängläge en timme tidigare. Jag var ju som sagt sista patient.

Och nu känner jag mig plötsligt så glad över att det var just den här tandläkaren jag kom till när allt strulade för ett par år sedan och min ordinarie bestämt sig för att ägna sig åt barnafödande under några år framöver. Att jag hamnade hos en person som bryr sig, som gör ett bra jobb och som upptäckt och åtgärdat sådant som tidigare gått snett.

Och inte kommer han att vara barnledig heller (tror jag inte i varje fall) eftersom han tydligen har ett par döttrar i övre tonåren. Håret grånar. Och föda barn kan han ju inte heller...

Nån sorts konklusion kan kanske vara att jag under livets lopp åtminstone utvecklats NÅGOT LITE! Jag är i stånd att gilla en tandläkare!! Och att inta tandläkarstolen utan att bryta ihop.

22 sept -08

No signal - going to sleep...

...så säger min datorskärm! Den har visst smittat mig! Ingen signal hos mig heller. Ur mig kommer bara sånt som har med en dunderförkylning att göra... Tills jag och min skärm vaknar - inom förhoppningsvis ett par dar - ha det gott! (I dag är lördag 20 sept.)

En utmaning har jag fått

"Medresenärskan" vill veta lite om vad jag har i min garderob, min frys och mitt badrumsskåp. Fem prylar på varje ställe.

Okej - i *garderoben* har jag kavajer. Klänningar, kjolar, jeans, blusar (varav många just nu är för små, har förstas hängt där och krympt). Hur många saker blir det där egentligen :-)

I *frysen* - förutom Kaspers grejer som han själv redovisar i sin utmaning - har jag bl.a. en fläskfilé, köttfärs, kladdkaka, frysta grönsaker (typ ärter, majs, broccoli), morotssaft, matbröd...

I *badrumsskåpet* - t.ex. tvålar på lager, diverse krämer, brun-utan-sol, tandkräm, munskölj...

Sen ska ju den här "utmaningen" lämnas vidare - som vanligt vägrar jag välja till vilka! Du som till äventyrs vill dela med dig av ditt innehåll i skåp och garderob - gör det! Känn dig utmanad av mig! :-) Eller av Kasper, bara att välja!

PS till "utmaningen"

Tänkte ta en bild på garderoben, för att liva upp inlägget lite - men ångrade mig. Öppnade i stället kylskåpsdörren. Höll på att ångra mig här också - borde nog ha snyggt till skåpet först, men det är ju så här det ser ut hos mig!

Men jag bestämde mig i alla fall för att NU ska den där färdiga dressingen bort! Jag gör förstås mycket godare själv! På bilden finns den kvar, men innehållet fick min nyrensade vask ta hand om och flaskan ska till närmsta glasbubbla (som för övrigt finns över en mil bort).

17 sept -08

Bonus-sol

SMHI hade helt fel - här i öst har det varit en strålande vacker dag - som gjord för invintring av altanen! In med växter som ska övervintras i "greenroom" - de båda små citrusträden, min stora rosmarin, urnan med Afrikas blå lilja. Pelargoner och ett par ampelliljor - de övriga får möta sitt öde genom farbror Frost.

Ut med de åldriga tomatplantorna - som har gett mig massor av söta, härliga körsbärstomater i sommar. Kändes underbart att städa, ställa undan sommarmöbler, trava en del och bära andra till mellanboden. Trodde det skulle kännas vemodigt, men så var det inte.

Berodde säkert på det vackra vädret.

Det blir trångt nu i lilla inglasningen. Det ska ju få rum med bord, fåtöljer och en vilstol också. Intar i princip alltid min frukost där.

Än är inte allt ordnat, men jag vill gärna visa något jag är riktigt stolt över - mina "snackpaprikor". Jag har redan skördat flera stycken, ytterligare sex-sju stycken är mogna och ännu fler är på gång. Får väl se hur många som orkar fram. De här är stora, åtminstone 15 cm långa.

I övrigt njuter jag av att avloppet i kökets vask och diskho fungerar igen! Kaustiksoda och en sån där stor rensnings-sugpropp grejade saken. Nu slurpar det så hemtrevligt där nere i rören när vattnet virvlar ner i full fart.

Smolk i glädjebägaren är alla MYGG! Jag jagar dem och de jagar mig. En och annan har jag lyckats ta livet av, men kampen tycks mig lite ojämn. De är ju så många. De smet förstås in när jag ägnade mig åt altanen och att plocka in växter. Klart att dörrarna var helt öppna denna strålande vackra dag!

I morgon möts "tant-gänget" igen. Ser jag fram emot! Om jag nu inte ätits upp innan dess.

Dagens speglar håller väldigt dålig kvalitet

Dagens speglar är inte vad de en gång var! Jag minns de gamla som om det var igår! Det skrivs här och var om "kåringar som ställer sig i vägen" när man ska spegla sig, men JAG tror det är spegelglas-kvaliteten som sjunkit katastrofalt.

Som i går – jag tänkte köpa mig en ny och snygg jacka eftersom jag varit så duktig hos tandläkaren.

Såg en riktigt snygg, och med tanke på mina egna speglar valde jag en som var först en och sedan två storlekar större än den jag egentligen borde ha. Och *hade*, förra sommaren.

Spegel, spegel på väggen där...

Den visade en välstoppad korv! Så snabbt kan alltså en allmän spegel-glas-kvalitets-försämring gå!

Så nu går jag här och grunnar – ska jag starta en rikstäckande byta-spegel-glas-kampanj? Eller ska jag anpassa mig till den uppenbarligen helt nya spegelglastekniken? Den som ömsom förstorar och ömsom krackelerar?

Medan jag grunnade som bäst hoppade jag över marmeladen på morronmackan. Rostat bröd är ju ganska gott utan också... Trodde jag verkligen att jag skulle gå på det? Nej, det trodde jag inte. Men jag låtsades...

Och hur ska jag göra med all smörstekt och gräddstuvad svamp? Ge allt till Kasper och katterna – DOM skulle förstås bli överlyckliga, men MITT snålvatten skulle rinna så det blev översvämning. Vore kanske bra förresten, skulle definitivt motverka eventuell muntorrhet.

Borde jag ha köpt jackan i en ännu större storlek - *NIX!*

Så lätt låter jag mig inte luras av amatörmässiga spegelmakare!!

Tänker mig i stället att överlista dom! Med tiden ska det nog gå.

Kan tillägga att Kasper har en helt annan syn på speglar, [på sin blogg](#).

12 sept -08

Riska, riska, var är du...?

Inspirerad av både Sigge och Mollies matte tänkte jag plocka svamp idag. Har hört att det är ett riskår, och blodriska är ju bara så gott!

Vandrade vida, i obanad terräng (hihi, på nordsidan av "skogen" ligger en sjö, på sydsidan skogsvägen. I öst en bäck som man inte kan ta sig över och i väst "stora vägen". Alltså ingen vilserisk ens för mig.)

Tyckte mig ha hamnat i skäggriskornas rike. Inte en blodrisk så långt ögat nådde. Hittade bara några små kantareller här och var. Plockade i desperation ett par slemmiga smørsoppar också. Kasper åt blåbär och nere vid sjön odon. Han badade. Många gånger. Jag njöt av skog och stubbar, berg och mjuk mossor i skön blandning. Och av en lycklig Kasper som ofrivilligt råkade skrämman upp en stor som jag tror tjäderhöna. Vet inte vem som blev mest skrämmd, Kasper eller hönan.

En bild - kan det va´ nåt? En sån där "konstig", som jag älskar! Önskar jag haft min bra kamera med mig. Den här långbenta skogsvarelserna ska få ännu ett besök.

En lyckad skogstur - om än med en nästan-tom svampkorg. Tog lilla skogsvägen hem med min magra skörd. Och DÄR fanns dom! Riskorna. Och den fjälliga bläcksvampen. Massor av blodriskor. Stora sjok. De flesta förstås för gamla och maskätna, men även en hel del unga och fräscha. Tur att bara Kasper såg mig hasa nedför och kravla uppför branta vägrenar... För det var där dom växte, dom såphala riskorna. Riskfylld riskplockning, med andra ord :-)

Många riskor blev det, skulle räcka till en hel del mackor.

Hemma igen tog jag en tur till vedboden - och fann mig närmast snubbla över en ung och fräsch blodrisk! Finns en, finns fler. Och visst gjorde det det. Ska passa nog på, dagligen, så hinner jag kanske före masken!

Efter mitt och Kaspers frossande (som han själv beskriver på sin nästan-blogg) fick frysen sin beskärda del. En skön dag. Trots de där förbaskade myggen som sent omsider vaknat till liv. Och VILKET liv!!!

11 sept -08

Stubbe och propplösning

Inte lätt med nån slända inte, när varken tid eller ork eller inspiration riktigt räcker till! Äsch, dumheter! TID har jag naturligtvis, bara en fråga om prioritering. Men ork och inspiration - ja där kan det liksom vara värre ibland!

Vad göra då - jo naturligtvis plocka in något av det jag mötte på dagens - dvs nu är det ju gårdagens - promenad med Kasper, mopsen Mollie och matte Susanne. Till exempel "dagens stubbe"! En helt vanlig stubbe. Inget särskilt med den, kan tyckas. Det är det nog inte heller.

Men en gång var den ett stort och mäktigt träd. Kanske hundraårigt. Nu är den ett hem för åtminstone hundratals små kryp som jag inte såg. Och för mossor och lavar, svampar, en liten granplanta, lingonris och vid foten till och med en liten björkplanta. Fascinerande.

Skogen där den här stubben finns, den sköts. Gallras vid behov, men om kalhygge blir aldrig tal. Och den är framkomlig. Ligger utanför samhället, men gränsar till bebyggelse. Sjukhus, skolor, radhus. Även ett lantbruk med kor. Den besöks ofta av både barn och vuxna, sådana här vackra och bekväma stättor finns lite varstans. Äntligen fotade jag en.

Vad mera har dagen innefattat - jo t.ex. ett försök att på normalt sätt forcera en förpackning! Innehållande propplösare. Stopp i köksvasken. Forceringen misslyckades. Jag klarar helt enkelt inte att trycka hårt på båda sidor av en skruvkork och samtidigt vrida den. Jag tror inte att tillverkaren menar att det är med sådana här hjälpmedel man ska öppna en förpackning som innehåller frätande kemikalier.

Men som synes - nöden har ingen lag och innehållet lockades ut! Ner i vasken i omgångar - resultat hittills bättre men inte bra. Här krävs ännu en burk. Gissa om jag ska kolla hur

man tänkt sig att förpackningen ska öppnas! Tänker INTE gå på den här varianten en gång till.

Godnatt! Om två timmar vaknar grannen! Undrar hur länge det dröjer innan jag snott dygnet hela varvet runt!

10 sept -08

Syndaflod, hallonbåtar och rättvisemärkt ekologiskt

Undrar hur syndafloden en gång började? Kanske Noak – i varje fall hans grannar som inte förvarnats - tänkte ungefär att "bra för potatisen, det här". Undrar när de började tänka att "nu *måste* det sluta regna, potatisen ruttnar!"

Att det inte odlades potatis då är en bisak. Fast den tidens bin fick nog också nog...

Lite löjligt att klaga kanske, när man ser vad alltför mycket av både vind och vatten ställer till med på andra platser. Men det hjälps inte – jag vill i alla fall inte ha mer regn nu. Inte på länge. Inte här hos mig.

Enda positiva är förstås att det inte är snö! För såna här mängder hade jag nog inte orkat skotta bort. Fast det är klart – vad vet man NU om nederbördsmängden i vinter!?

Nej, ska inte tänka på det. Inte alls. Tids nog när det sker – OM det sker.

Sitter här och tröstar mig med ett gäng hallon- och lakritsbåtar. Godaste smågodiset – väldigt tätt följt av chokladdoppade skumbanor...

I övrigt var det mesta i dagens shoppingkassar ekologiskt, när det gällde bananer och kaffe även rättvisemärkt. Studsade inför äpplen från Brasilien – varför i herrans namn importera äpplen därifrån? Och de var inte ens rättvisemärkta.

Coop är utan tvekan bäst på ekologiskt, men idag handlade jag på ICA. Även där håller man på att bättra sig, men med tanke på de samtal den ekologiska rörelsen tidigare haft med ICA ser jag det mest som en omvändelse under galgen. Nåja, bättre det än inte alls.

Det känns väldigt bra att sortimentet av ekologiskt och rättvisemärkt ständigt ökar. Dyrare ja, men oftast inte så mycket som man tror.

Nu har jag fått nog av hallonbåtar – känns plötsligt så äckligt sliskigt. En kopp - nej jag kör alltid med mugg – svart kaffe är precis vad som behövs.

..-.-.-.-

Gott med kaffet! Precis vad jag behövde. Och här är de sorgliga båtresterna... De svarta är helt slut.

Det var många båtar jag köpte! Skålen var full. Karaktär – vad är det? Jo, det jag tala om! Är den så dålig som min just varit, då renderar den huvudvärk. Bra karaktär innebär att inga båtar köps och att huvudet slipper märka att det finns.

Ytterligare en tanke - så roligt det är med en digitalkamera!

6 sept -08

Strid på åran...

Kasper berättar på sin sida om SIN syn på god litteratur. Hans **smak är ganska egenartad**, men tack vare hans tilltag har jag upptäckt en av mina "hyllvärmare", en stor bok jag inte kan minnas att jag tidigare ens öppnat. Har ärvt den.

Den handlar om Stockholm. *Mälardrottningens underliga öden från Gustaf III till Gustaf VI Adolf*. Vill inte undanhålla er ett litet utsnitt ur Kungl. Hufvudstadens historia.

Stockholm kallas ju "Staden på vattnet". Helt naturligt var alltså att små lätta båtar transporterade folk över vattnet. Fanns inte heller så många broar.

"Roddarmadammerna" var ett släkte för sig, sadet det. De sadet varken "vara lena i truten" eller förakta starka drycker. "Men man får inte döma dem för hårt för deras råbarkade sinnelag, passagerarna begagnade säkert ej alltid de mest honungsljuva uttrycken, när de sutto i båten och tåligt väntade på att den skulle bli så välbesatt att madammen ansåg det ekonomiskt lönande att lägga ut."

Under 1840-talet fick madammerna konkurrens. Från Dalarna kom kullor, oftast förlovade unga kvinnor som gav sig iväg till Stockholm för att tjäna ihop till hemgiften. Kullorna började även använda en helt ny sorts båtar, s.k. "vef-båtar" som drevs fram med hjälp av skovelhjul. Hjulen vevades förstas runt med kullors handkraft.

Målände beskrivs skillnaden mellan de älskvärda och gladlynta kullorna och de griniga och buttra madammerna - som naturligtvis ogillade konkurrensen å det grövsta!

Ur Illustrerad Tidning 1851:

Roddmadammerna i Stockholm rusta sig till krig mot vef-sluparna

Här skulle pucklas på, uppenbarligen, med årorna som vapen! Öppet krig utbröt alltså, och "sjödrabbningarna utkämpades helst i tränga passager såsom t.ex. Karlbergskanalen. Hela skurar af ovett haglade från roddbåtens madammer öfver vefbåtens rödkindade kullor,

hvilka besvarade karteschelden på sitt lugna och småkvicka sätt, vilket endast ökade harmen hos de förra."

Kan tänka mig synen - och även tycka mig höra stridsmullret...

Tacka Kasper för det här inlägget :-)

5 sept -08

Cynism i högsätet

Konstaterar att regeringen tydligen tycker att en "normalpensionär" ska få ungefär 68 kronor mer i månaden medan den som jobbar med dubbelt så hög lön får 1500.

Själv tycker jag naturligtvis att skattesatsen ska vara lika för alla och hör med förundran politikernas nöjda kommentarer till den föreslagna pensionärshöjningen. *Ren och skär cynism!*

Såg också på "Uppdrag Granskning" att en ung mamma som *garanterat* kommer att få uppehållstillstånd i Sverige ändå först måste resa över nästan halva jordklotet (och *lämna kvar sin lilla dotter* här) för att från nästan andra sidan klotet söka det uppehållstillstånd som det med alla byråkratiska regler kommer att ta henne åtskilliga månader att få. - Även den som är garanterad uppehållstillstånd måste alltså söka det någon annanstans ifrån.

INGEN varken politiker eller byråkrat tyckte att detta var vettigt, vilket de klargjorde i programmet. Ändå går det tydligen inte att göra något åt saken, eftersom LAGEN säger att det måste gå till så här. Ändring kan ske först efter ca ett och ett halvt år...

ALLA tycker väl att lagen ska vara till för människors skull, och inte människor för lagens. Varför tycks det då vara stört omöjligt att uppskjuta ett beslut, i väntan på eventuell lagändring? Eller snabbutreda praxis?

Lagen måste följas, även när resultatet som här blir uppenbart fel, konstaterade migrationsminister Tobias Billström.

Men nej! Det KAN inte, FÅR inte vara omöjligt att se till att människor inte drabbas orimligt! En orimlighet är en orimlighet, och den blir sannerligen inte mindre orimlig för att den är LAG.

Handläggare, poliser, verkställare av ett (om inte följderna skulle bli så vådliga rent ut sagt *löjligt*) utvisningsbeslut - VÅGRA!
VÅGRA fullgöra ett så absurt uppdrag! Ett helt galet, enligt både politiker, myndigheter och varenda vettig människa!

Civil olydnad - jag tycker absolut det är befogat ibland! Har själv praktiserat det, och det är bland det absolut bästa jag gjort i livet. Även om det småningom gav mig en del böter. Den nytta det gjorde och den tacksamhet jag under många år mötte uppvägde obehaget och besväret många gånger om.

Den som ser något riktigt galet och ändå inte reagerar är på något sätt medskyldig. Om man alltså haft möjlighet att ingripa, menar jag. Hur flata är vi egentligen, hur lydiga och medgörliga?

Nej - upp till kamp mot uppenbara vansinnigheter!

Jag såg första delen av programmet också, om den likaså absurda grannfejden i den lilla byn utanför Haparanda. Polisen anser att ständiga trakasserier, dråp- och mordförsök dels inte kunnat styrkas (!), dels att det är sociala myndigheternas sak. De i sin tur menar att det är polisen som måste ta itu med saken, även om det rör sig om gravt psykiskt störda personer...

Följden blir självfallet att ingen gör någonting. Men kanske nu, efter Tv-programmet? Nej LAGEN tillåter inte ingripanden, sades det...

Undrar nu någon om jag tycker att en Dagslända får se ut hur den vill?

JA, det tycker jag!

Upp

Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven.